

златій. Освѣнь неправилны-те дѣждѣ, вѣждѣ.

2. Дѣйствителны-те дѣепричастія и причастія на настояще-то време, пошо ся измѣни за първы-те окончанія-та ѿ на ай, а ю на ай въ първо-то и въ третьо-то спряженіе, а во второ-то ѿ на ый или їй; както: бїю, бї-аій; зрю, зр-аій, ўч-ов, ўч-аій, нес-ов несыій. А за вторы-те пошо ся приложи слогъ-а ѿій при първо-то лице за първо-то и второ-то спряженіе, а въ третьо-то пошо ся измѣніятъ окончанія-та ѿ на а, ю на а; както: вї-юющій, нес-ов-ющій, зр-ю, зрлющій, ўч-ов, ўч-аій.*)

3. Страдателно-то настоящее причастіе, пошо ся измѣни окончаніе-то ю и ѿ въ първо-то спряженіе на ымый, ымъ, во второ-то на омый, омъ, въ третьо-то на и-мый, имъ; както: бїю бї-емый, нес-ов несо-мый, зрю зримый.

шалю -- лишов, квплю -- квилю. Така и нѣкои дрѹги.

*) Тыл глаголи цю отхвѣрлатъ въ дрѹгите лица вѣкви-те л и ж, ги ствѣрлатъ нихъ и въ причастія-та, а пакъ тыл цю ги преврѣшатъ на дрѹги и тѣка ги преврѣшатъ, какго: терплю, терпіши, терпай, терплющій, глодж-ов глодіши, глод-ай, глодлющій, злац-ов, златиши, златлющій, злеж-ов, злезиши, злезлющій и проч.